

AAP

EPISODE 10

AFSCHEID

Written by

Karin van der Meer

Based on an idea by Maarten Koopman

1 EXT. HUIZE LENA & BENEDICT / TUIN - DAG 1

Krakend witte lakens wapperen aan een waslijn in de tuin van het huis van Lena en Benedict.

Lena springt op de trampoline, maakt koprollen, spreidstand enzovoort. Ze springt soms zo hoog dat ze boven de schutting uit komt.

2 EXT. DORP - DAG 2

Summer slentert door het dorp. Ze eet een dropveter. Ze ziet Lena boven de schutting uitkomen. Een keer, twee keer, drie keer. En dan opeens niet meer. Summer ergert zich aan Lena.

3 EXT. HUIZE LENA & BENEDICT / TUIN - DAG 3

Benedict haalt de lakens van de waslijn, doet de gekleurde knijpers in het schort dat hij om heeft.

Lena ligt op de trampoline. Ze kijkt naar de wolken die voorbij drijven. Benedict gebaart dat ze moet helpen.

LENA

Waarom? Ik heb de hele week hard
gewerkt op school!

Lena komt na een blik van Benedict toch overeind. Ze helpt met het opvouwen van een laken. Straktrekken, dubbelvouwen, naar elkaar toelopen, overgeven, en opnieuw.

En dat met een hoop plagerige meligheid waardoor het drie keer opnieuw moet. Net als het keurig is gelukt, en Benedict aan Lena overgeeft, gaat de deurbel doordringend, te horen door de openstaande keukendeur.

Lena laat de lakens los, Benedict ook, het laken valt op de grond. Lena rent naar binnen.

Benedict pakt het laken op, schudt het mopperend uit.

4 INT. HUIZE LENA & BENEDICT - DAG 4

Lena staat in de voordeur tegenover een pakketbezorgster die een houten kistje in haar handen heeft. Het kistje zit volgeplakt met Rwandese postzegels en stempels.

LENA

Voor mij?

De bezorgster knikt en steekt een tablet richting Lena waar Lena voor ontvangst van de spullen moet tekenen. Lena schrijft haar naam heel keurig en zet er dan een krul door.

5

EXT. HUIZE LENA & BENEDICT / TUIN - DAG

5

Lena en Benedict staan bij het pakket dat op een tuintafeltje staat. Lena begint de verpakking open te maken. Plakband en touw eraf. Deksel eraf.

We zien hen even vanuit het POV van Summer die door de schutting gluurt.

Ze kijken in het kistje. In de houtsnippers staat een urn.

LENA

Wat is het?

Benedict haalt de urn uit het kistje, zet hem op het tafeltje. Op de urn staat met witte letters. B. de Groot geschilderd. Benedict vermoedt het ergste.

Lena probeert het deksel te lichten maar die zit vast met plakband. Benedict staat doodstil te staren naar de urn.

LENA (CONT'D)

Wie stuurt mij nou een vaas met
jouw naam erop? Ik ken ook helemaal
niemand in Rwanda!
En niemand kent mij, alleen jij
kende mij en jij zit hier.

Ze haalt het plakband los. Haalt de deksel van de urn. Ze gluurt in de pot.

LENA (CONT'D)

D'r zit zand in. Flauw zeg.

Ze pakt de urn op.

LENA (CONT'D)

Misschien zit er een cadeau
onderin. Is het een surprise.
Misschien moet ik hem omkieperen.

Benedict belet haar. Hij ziet op de bodem van het kistje een enveloppe liggen. Benedict pakt de enveloppe. Lena de Groot staat erop. Benedict geeft hem aan Lena.

Lena maakt de enveloppe open. Er komt een handgeschreven brief uit met een handschrift dat net zo mooi is als het handschrift van Benedict. Letters met mooie krullen.

Lena vouwt de brief open. Haar ogen glijden over de zinnen. Benedict stoot haar aan. Gebaart dat hij het ook wil horen.

LENA (CONT'D)

Lieve Lena, alweer enige maanden geleden kreeg ik voor het eerst van mijn leven een brief van je.

Lena fronst haar wenkbrauwen.

LENA (CONT'D)

Voor die tijd wist ik niet dat ik een kleindochter had omdat ik toen jij werd geboren, in de wildernis leefde om onderzoek te doen naar een groep gorilla's.

Ze kijkt op naar Benedict. Die wiebelt zacht heen en weer. Ze leest door.

LENA (CONT'D)

Toen ik dat onderzoek had afgerond, hoorde ik dat jouw vader, mijn zoon, en je moeder, waren omgekomen. Ik wist niet eens dat ze jou in de tussentijd hadden gekregen.

Lena laat dat tot zich doordringen.

LENA (CONT'D)

Nou ja zeg.

Ze leest door.

LENA (CONT'D)

Toen je brief hier aan kwam, was ik al erg ziek. Ik was mijn kracht kwijt, en ook mijn stem. Ik wist dat ik niet lang meer zou leven.

Lena staart Benedict aan. Benedict beseft allang wat er in de urn zit. Hij oogt verslagen.

LENA (CONT'D)

Huh? Maar...

Ze leest verder.

LENA (CONT'D)

Benedict heb ik toen hij heel klein was gevonden in het oerwoud. Zijn moeder was door jagers vermoord.

(MORE)

LENA (CONT'D)

Hij heeft altijd bij mij gewoond en ik hield van hem alsof het mijn kind was, daarom heb ik hem min of meer officieel tot mijn familie laten verklaren en hem naar jou toegestuurd. Zodat jullie voor elkaar kunnen zorgen.

Lena is even stil. Ze staart naar de brief.

LENA (CONT'D)

Nu ben ik dus dood. En zit mijn as in deze urn.

Lena's ogen worden groot. Ze kijkt nog eens in de urn. Dan weer naar de brief.

LENA (CONT'D)

Het spijt mij enorm dat we elkaar nooit hebben ontmoet. Een allerliefste en laatste groet.

Lena slikt.

LENA (CONT'D)

Je opa.
(...)
Bastiaan de Groot.

Lena's hand met de brief erin valt slap naar beneden. Ze staart Benedict aan.

LENA (CONT'D)

B. de Groot.

Benedict pakt de urn. Drukt die tegen zijn hart. Lena laat alles tot zich doordringen.

LENA (CONT'D)

Dus jij bent helemaal niet echt mijn familie.

Benedict schudt ja en nee. En dan nee. Lena kijkt nog eens naar de brief.

LENA (CONT'D)

Jij bent mijn min of meer familie.

Benedict haalt zijn schouders op. Knikt dan. Lena kijkt naar Benedict, die de urn kust. En raakt dan lichtelijk in paniek.

LENA (CONT'D)

Wat als iemand hier achter komt? De
rechter! Of Jason van Jeugdzorg?
Of, erger nog, mijn pleegouders?

CUT TO:

6 EXT. DORP / TUIN LENA & BENEDICT - DAG 6

Summer gluurt door de schutting. Ze trekt haar hoofd terug en beseft dat ze net iets heel erg interessants heeft gehoord.

LEADER

7 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - DAG 7

Inmiddels staat de urn midden op de tafel in de woonkamer. Jenny, in haar gele stewardessen-uniform, en Lena staan bij de tafel. Benedict zit verdrietig op een stoel. De foto, die normaal naast Benedicts bed staat, in zijn hand. Zijn wijsvinger aait liefdevol over de man op de foto.

JENNY

(tegen Lena)

Dus die... Bastiaan de Groot is
jouw opa en die heeft Benedict
opgevoed?

Lena knikt. Jenny kijkt naar Benedict.

JENNY (CONT'D)

Jeetje mina.

LENA

Wat nu? Als de rechter hoort dat
Benedict en ik geen familie zijn,
dan worden we natuurlijk weer uit
elkaar getrokken.

Lena gruwet van de gedachte.

LENA (CONT'D)

Misschien moeten we dan zelfs wel
de gevangenis in omdat ze denken
dat we hebben gelogen.

Lena bedenkt opeens.

LENA (CONT'D)

Ik ga liever de gevangenis in dan
terug naar mijn pleegouders.

JENNY

(resoluut)

Niemand mag dit weten. Eh... Zet hem maar even weg, totdat ik terug ben uit Singapore.

Lena pakt de urn.

LENA

Ik zet er gewoon een bosje bloemen in. Dan denkt niemand meer dat er een dode in zit.

Lena zet de urn resoluut op de schoorsteen. Benedict zoent de foto en zet die ernaast.

8

EXT. SUPERMARKT - DAG

8

Summer loopt verveeld door het dorp. Ze ziet Mo en Co zitten op een bankje buiten de supermarkt. Ze loopt naar hen toe.

SUMMER

Willen jullie een groot geheim weten?

CO

Waarover.

SUMMER

Over Lena en die aap.
(...)
In ruil voor een reep chocola.

Mo en Co schudden allebei resoluut nee.

CO

We vinden Benedict aardig. En Lena ook.

MO

Je moet niet altijd zo roddelen.

Mo en Co staan op en lopen weg.

SUMMER

Dat doe ik niet!

Summer kijkt ze boos na en loopt door richting de supermarkt. Verbeek staat buiten. Hij haalt de vlag uit de vlaggenstokhouder, stapelt kistjes op elkaar etc.

Summer glipt de supermarkt in op een moment dat Verbeek niet kijkt.

9 INT. SUPERMARKT - DAG

9

Summer loopt naar de snoepafdeling. Ze kijkt nog even snel om zich heen. Ze pakt een reep chocolade en laat die in haar jaszak glijden.

Juist op het moment dat ze de supermarkt uit loopt, botst ze tegen Verbeek aan.

VERBEEK

Ho ho ho. Vergeet jij niet iets?

SUMMER

Nee hoor!

Ze zet het op een lopen. Verbeek kijkt haar na. Hij ziet dat ze verderop iets uit haar zak haalt en in haar mond steekt.

VERBEEK

Potver...

10 INT. HUIZE KLEVERLAAN / WOONKAMER - DAG

10

Job Kleverlaan komt thuis van zijn werk bij het museum. Hij heeft zijn uniform aan. Nora Kleverlaan zit aan tafel in de kamer. Ze lijkt versteend. Of bevroren. Job Kleverlaan ziet haar zitten, loopt de keuken in. We horen de ijskast open gaan, en weer dicht.

JOB KLEVERLAAN (O.S.)

Heb je geen boodschappen gedaan?

Nora Kleverlaan schudt nee. Job Kleverlaan komt terug in de kamer.

JOB KLEVERLAAN (CONT'D)

Wat moeten we dan eten?

Nora Kleverlaan haalt haar schouders op.

JOB KLEVERLAAN (CONT'D)

Het leven gaat door Nora. En ik heb honger.

NORA KLEVERLAAN

Als die sukkel van een jager voet bij stuk had gehouden, als hij gewoon tegen die rechter had gezegd dat die aap hem was aangevallen... Dan was er niks aan de hand geweest. Dan had ik nu Lena nog gehad.

Job Kleverlaan draait met zijn ogen en schudt zijn hoofd.

11 INT. SUPERMARKT - DAG 11

Lena komt aangerend bij de supermarkt. Net voordat Verbeek de deur sluit, glipt ze naar binnen.

LENA
Eén dingetje maar.

VERBEEK
Nou vooruit. Omdat jij het bent.

Lena kijkt bij de bloemen. Ze tilt bosjes uit de emmers, ruikt eraan. Uiteindelijk kiest ze een bosje tulpen uit. Ze legt het bij de kassa. Verbeek kruipt achter de kassa en scant de bloemen.

VERBEEK (CONT'D)
Omdat meneer Benedict terug is
natuurlijk.

LENA
Eh, nou... Eh... Nee. Eh ja. Ook.

Lena leest ondertussen op het prikbord achter de kassa een briefje: MEDEWERKER GEZOCHT. Verbeek ziet haar kijken.

VERBEEK
Als je iemand weet...

Lena haalt Benedicts creditcard door de paslezer.

LENA
Ik? Nee. Hoe moet ik nou iemand
weten? Ik ken alleen Benedict en
kinderen.

Lena kijkt Verbeek aan. Hij wil de bon geven.

LENA (CONT'D)
Hoeft niet. Doeg!

12 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - AVOND 12

De urn staat naast de foto van opa en Benedict.

Lena komt de kamer in met de bloemen. Ze haalt de bloemen uit het plastic en zet ze in de urn. Ze kijkt ernaar. Ziet nog steeds de naam: B.de Groot staan. Ze pakt een etui met stiften, en zoekt de juiste kleur. Ze begint de naam B. de Groot door te stiften.

Net zo lang tot de naam niet meer te lezen is. Ze kijkt ernaar. Loopt naar de keuken, waar Benedict staat te koken (doorkijkje?) En komt even later terug met een glas water.

Ze gooit het water bij de bloemen.

Benedict komt de kamer binnen met bestek dat hij op tafel legt. Hij ziet Lena bij de urn, en ziet de bloemen. Lena ziet hem kijken.

LENA

Mooi?

Benedict zucht. Knikt. En loopt terug naar de keuken. Lena kijkt hem na. Enigszins bezorgd.

13

INT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - AVOND

13

Timelapse.

Lena en Benedict zitten tegenover elkaar aan tafel. Lena eet haar laatste hap. Haar bord is leeg. Benedict zit te prikken met een vork in zijn eten. Maar hij eet niks. Zijn bord ligt nog helemaal vol eten. Lena kijkt naar hem.

LENA

Heb je geen honger?

Benedict schudt nee.

LENA (CONT'D)

Het is heel lekker!

Benedict haalt zijn schouders op. Lena denkt na. Opeens forceert ze een enorme boer. Ze giechelt er zelf om. Maar Benedict kan ook daar niet om lachen.

Lena staat op. Loopt naar Benedict. Ze legt haar twee wijsvingers op zijn wangen, en duwt zijn wangen omhoog. Probeert zo een glimlach op zijn hoofd te forceren. Maar het lukt niet.

LENA (CONT'D)

Is het om opa?

Benedict knikt. Lena zucht.

LENA (CONT'D)

Ik wou maar dat ik hem had gekend.
Dan voelden we nu hetzelfde.

Benedict zucht. Lena gaat weer zitten. Ze ziet Benedict naar de urn met bloemen kijken en kijkt er ook naar.

CUT TO:

14 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER LENA - NACHT 14

Lena ligt met apie in bed. Ze kan niet slapen. Ze hoort een uil. Plotseling gebonk doet haar rechtop zitten in bed.

LENA
(fluistert)
Opa?

Geen antwoord. Lena komt overeind zitten. Ze luistert. Ze doet het lampje aan naast haar bed. De wind waait rond het huis. Ze rilt ervan. Ze luistert nog eens. Het raam bonkt.

Maar ze hoort ook nog iets anders. Ze hoort een geluid dat ze nog nooit eerder heeft gehoord, dat ze niet kan thuis brengen.

Ze stapt stilletjes uit haar bed en sluipt op haar tenen haar bed uit.

15 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER BENEDICT - NACHT 15

Benedict ligt in zijn gestreepte pyjama onder het dekbed. Hij huilt met korte stootjes, het dekbed gaat ervan op en neer. (<https://whatup.nl/grote-gorilla-huilt-tranen-tuiten-hart-breekt-als-hoort-waarom/>)

De deur van Benedicts kamer gaat open met een piep. Lena's hoofd steekt om de hoek van de deur. Het licht van de gang valt naar binnen. Lena hoort het treurige gepiep onder de dekens vandaan komen, ziet het dekbed op en neer gaan. Ze loopt naar het bed toe. Legt haar hand op het dekbed. Het dekbed stopt met bewegen en Benedict steekt zijn hoofd onder het dekbed vandaan.

In het licht dat vanuit de gang de kamer binnenvalt, zien we de schittering van de tranen op zijn wangen.

Lena bedenkt zich geen moment, ze kruipt bij Benedict in bed.

LENA
Als je verdrietig bent, moet je
niet alleen slapen.

Benedict trekt Lena tegen zich aan, zijn harige arm om haar schouder. Hij drukt een kus op haar hoofd. En zo vallen ze beiden in slaap.

16 EXT. DORP - OCHTEND

16

Vogels fluiten, de zon kruipt langzaam omhoog.

Een jongen bezorgt kranten. Ook de folders met aanbiedingen van de super neemt hij mee met de kranten die hij door de brievenbussen gooit.

17 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / SLAAPKAMER BENEDICT - DAG

17

Benedict snurkt zoals alleen een gorilla kan snurken. Het hele geruite dekbed gaat op en neer, als een schip op de golven. Lena ligt half uit bed te slapen. Ze wordt wakker van het geklepper van de brievenbus.

Ze is even gedesoriënteerd, gaat goed liggen, en ziet Benedict snurken. Ze gaat op een elleboog liggen. Ze prikt in Benedict. Net zo lang tot hij wakker wordt. Hij kijkt haar aan. Zucht diep. Nog steeds somber.

LENA

Ook goedemorgen. Ik heb een heel goed idee. Jij moet iets te doen hebben. Dat je niet de hele tijd hoeft na te denken. Over opa Bastiaan.

Ze slingert haar benen uit bed. Ondertussen:

LENA (CONT'D)

Gisteren zei Verbeek: weet je iemand? Hij bedoelde als hulp. In de super.

Lena gaat naast het bed staan en kijkt op Benedict neer. Benedict kijkt haar verbaasd aan.

LENA (CONT'D)

Dat is hartstikke leuk. Beetje achter de kassa hangen...

Ze trekt Benedicts kledingkast open.

LENA (CONT'D)

Dus...

Ze gooit het geruite jasje, een stropdas op het bed.

LENA (CONT'D)

Hup. Voordat Verbeek iemand anders heeft aangenomen.

Ze pakt Benedicts arm en probeert hem uit bed te trekken.

Nora Kleverlaan zit in haar pyjama met ontploft haar aan de tafel. Job Kleverlaan doet zijn best. Hij brengt een kopje koffie, en een bordje met een beschuitje met hagelslag. Hij zet het voor zijn vrouw neer. En haalt dan voor zichzelf hetzelfde uit de keuken. Hij gaat tegenover zijn vrouw zitten, schuift de krant naar haar door. Begint zelf met het suffertje en drinkt zijn koffie, eet zijn beschuitje.

Op een gegeven moment kijkt Job Kleverlaan op. Een eureka-uitdrukking op zijn gezicht. Nora Kleverlaan heeft nog geen hap gegeten, noch een slok gedronken.

JOB KLEVERLAAN
Verbeek zoekt een hulp in de
supermarkt.

Nora kijkt op.

JOB KLEVERLAAN (CONT'D)
Ben je een beetje onder de mensen.

Nora Kleverlaan fronst haar wenkbrauwen.

NORA KLEVERLAAN
Hmmm.

JOB KLEVERLAAN
Echt iets voor jou.

NORA KLEVERLAAN
Vind je?

Job Kleverlaan is allang blij. Zijn vrouw beweegt weer.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
Denk je dat hij me aanneemt?

Dat weet Job Kleverlaan niet.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
Hmmm. Hij heeft wel wat goed te
maken. Hij heeft me zo beledigd.

Ze ziet het steeds meer zitten.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
En nu we die pleegvergoeding niet
meer krijgen.... Misschien ga ik
het wel proberen.

19 INT. SUPERMARKT - DAG

19

Verbeek zit zich achter de kassa achter zijn oren te krabben. Benedict staat tegenover hem. Lena staat naast Benedict.

LENA

Dus. Benedict kan alles eigenlijk. Alleen niet praten. Maar d'r zijn ook mensen die niet kunnen praten en discrimineren mag niet dus.

VERBEEK

Dus.

Lena knikt.

VERBEEK (CONT'D)

Weet je wat?

Benedict gromt ten antwoord.

VERBEEK (CONT'D)

We proberen het gewoon een paar uurtjes.

Benedict knikt. Verbeek staat op en gebaart dat Benedict moet gaan zitten achter de kassa. Verbeek gaat naast hem staan. Hij pakt een produkt uit een schap naast de kassa.

VERBEEK (CONT'D)

Kijk, je glijdt met de streepjescode over de scanner tot je een piep hoort. Eén piep. Niet twee, want dan scant hij het artikel dubbel en dan krijgen we gelazer met de klanten.

Benedict knikt. Verbeek geeft hem een pak koek om te oefenen. Het gaat goed. Lena lacht. Ze steekt twee duimen op.

LENA

Ik kom vanmiddag wel boodschappen doen. En voor wat gelazer zorgen.

Ze draait zich om. Kijkt nog eens om. En glimlacht. Benedict glimlacht terug. Hij is wel blij.

20 INT. HUIZE KLEVERLAAN - DAG

20

CROSS CUT

21 INT. SUPERMARKT - DAG

21

Nora Kleverlaan heeft zich gefatsoeneerd en aangekleed. Ze toetst het nummer in dat bij de oproep van Verbeek in het suffertje staat.

Benedict zit achter de kassa. Opeens gaat de telefoon over achter hem. Benedict durft niet op te nemen. Hij buigt voorover om te zien waar Verbeek is in de winkel. Hij ziet hem niet en neemt dan toch op. Hij zet de hoorn van het toestel aan zijn oor. En gromt een beetje.

Nora Kleverlaan weet niet wat ze hoort.

NORA KLEVERLAAN

Hallo? Spreek ik met Verbeek van de supermarkt?

Benedict kijkt nog eens of hij Verbeek al ziet.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)

Ik bel voor de baan. Van verkoopmedewerkster. Nora Kleverlaan is mijn naam.

Benedict rolt even met zijn ogen. Op dat moment komt Verbeek uit het magazijn. Benedict overhandigt hem de hoorn van de telefoon.

VERBEEK

Hallo? Verbeek hier.

NORA KLEVERLAAN

O. Wie had ik net dan aan de lijn?

Verbeek kijkt naar Benedict.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)

Nou, hoe dan ook. Meneer Verbeek, u spreekt met Nora Kleverlaan. Ik las in het suffertje dat u op zoek bent naar een personeelslid, en omdat ik hier in een leeg nest zit, dacht ik: dat moest ik maar eens gaan doen.

Stilte. Verbeek kijkt toe hoe Benedict met glasex de scannerplaat schoonmaakt. Heel keurig.

VERBEEK

Eh... Ik ben al voorzien.

NORA KLEVERLAAN

Waarin? Hoe bedoelt u?

VERBEEK

Ik heb al iemand aangenomen.

Het is lang stil.

NORA KLEVERLAAN

Wie dan?

Stilte.

VERBEEK

Benedict de Groot.

Nora is totaal verbijsterd. En ze verbreekt de verbinding.

JOB KLEVERLAAN

En?

NORA KLEVERLAAN

De baan is al vergeven. Er werkt een gorilla bij de supermarkt.

We zien een heel kleine (1 mondhoek) grijns op het gezicht van Job Kleverlaan.

22

INT. HUIZE LENA & BENEDICT / KEUKEN - DAG

22

Lena heeft alle vazen uit de keukenkast op het aanrecht gezet. Dante staat naar haar te kijken.

DANTE

Wat zoek je?

LENA

M'n ouders.

DANTE

Die zijn dood.

LENA

Ja, dat weet ik. Maar waar zijn ze?

Dante kijkt enigszins bezorgd naar Lena.

LENA (CONT'D)

Wil jij later in een vaas?

Dante kijkt Lena aan. Lena kijkt even om zich heen.

LENA (CONT'D)

Mijn opa staat binnen. Op de schoorsteen.

DANTE
Benedict is toch jouw enige
familie?

LENA
Dat dacht ik ook. Maar hij kwam aan
per post.

Dante begrijpt er niets meer van.

DANTE
Waar is Benedict?

LENA
Die werkt bij de super. Op proef.

Dante krijgt het idee dat hij uit een lange winterslaap is
ontwaakt en hij erg veel heeft gemist. Lena trekt Dante mee
de kamer in. Ondertussen:

DANTE
In de supermarkt? Als wat?

LENA
Achter de kassa.

23 INT. HUIZE LENA & BENEDICT / WOONKAMER - DAG

23

Lena wijst naar het tafereeltje op de schoorsteen. Dante
kijkt naar de foto.

DANTE
Wie is dat?

LENA
M'n opa.

DANTE
Het is een foto!

LENA
Ook.

Ze wijst naar de vaas.

LENA (CONT'D)
Hij zit daar in.

DANTE
Dat zijn bloemen.

Lena haalt de bloemen eruit. Pakt de urn en houdt hem zo dat
Dante erin kan kijken.

LENA

Ze hebben hem verbrand en nu is dit van hem over.

DANTE

Waarom zet je er bloemen bovenop?

LENA

Omdat niemand mag weten dat mijn opa hier in zit. Mijn opa is namelijk B. De Groot.

Dante kijkt Lena aan.

DANTE

Wat een toeval.

Lena hmmm't, schudt nee.

LENA

Het is geen toeval. Mijn opa zorgde voor Benedict en noemde hem dus Benedict. B. de Groot.

Dante laat het tot zich doordringen.

DANTE

Dus... Die B. de Groot op jouw stamboom zit hier in deze vaas?

Lena knikt.

DANTE (CONT'D)

Oeps.

LENA

Niemand mag het weten. Daarom staan er bloemen in. Maar vannacht dacht ik even dat de geest van mijn opa eruit was gegaan, omdat ik er water in had gedaan en de deksel er niet op zat. Dus nu vind ik het een beetje eng. En vroeg ik me dus opeens af; waar zijn mijn ouders eigenlijk gebleven?

Dante kijkt Lena aan.

DANTE

Die liggen op de begraafplaats.

LENA

Hoe weet jij dat?

DANTE

Dat heeft mijn moeder wel eens verteld.

Lena staat perplex.

LENA

Onder zo'n steen met een spreuk erop?

Dante knikt.

LENA (CONT'D)

Maar dan moet opa daar ook heen. Dan zijn ze weer bij elkaar!

Dante knikt ja. Lena kijkt naar de foto.

LENA (CONT'D)

Moet Benedict ook wel goed vinden.

Lena kijkt Dante aan.

24

INT. SUPERMARKT - DAG

24

Benedict scant de producten die de moeder van Summer heeft neergelegd. Summer hangt rond bij het schap met snoep.

SUMMER

Mam, mag ik kauwgum?

MOEDER SUMMER

Nee, je krijgt geen snoep.

SUMMER

Kauwgom is goed voor je tanden.

MOEDER SUMMER

Amehoela.

Ze richt zich tot Benedict.

MOEDER SUMMER (CONT'D)

Ik wilde nog even zeggen dat ik heel blij ben dat het allemaal goed is afgelopen.

Benedict knikt. Hij gebaart. Maakt het sorry gebaar. De moeder van Summer gebaart: wat bedoel je?

Benedict pakt een blaadje en schrijft: sorry dat ik je niet uit de holle boom heb kunnen halen. Hij schuift het briefje naar de moeder van Summer. Die voelt zich vreselijk schuldig.

MOEDER SUMMER (CONT'D)
 O, joh. Dat geeft niet. Die holle
 boom. Ik was er opeens weer uit.
 D'r in, d'r uit. Je snapt het soms
 niet.

Ze pakt haar bankpasje. Glimlacht naar Benedict.

Uit een ooghoek ziet Benedict dat Summer een pakje kauwgum in haar jaszak steekt.

De moeder van Summer haalt haar bankpasje door de pinautomaat.

MOEDER SUMMER (CONT'D)
 O, en ik wil graag een tasje.

Benedict geeft een tasje. De moeder van Summer voert haar pincode in. Het bonnetje rolt uit de kassa. Benedict houdt de bon voor haar op.

MOEDER SUMMER (CONT'D)
 Ik hoef geen bon hoor. Das zonde
 van de bomen, het bos, het
 oerwoud.... Het eten van de
 gorilla's...

Benedict stopt de bon weg. Dan staat hij op, loopt bij de kassa vandaan, pakt Summer op en keert haar in één beweging ondersteboven.

Er vallen allemaal pakjes snoep uit Summers jas op de grond. De ogen van de moeder van Summer zijn schoteltjes. Summer gilt als een varkentje.

POV Summer. De wereld op zijn kop. Ze ziet in de deuropening van de Supermarkt Dante en Lena verschijnen.

MOEDER SUMMER (CONT'D)
 Summer!

Benedict zet Summer weer op haar benen. Verbeek is op het tumult afgekomen.

Summer ziet Dante en Lena met hun hand voor hun mond staan om hun lachen in te houden.

MOEDER SUMMER (CONT'D)
 (tegen Benedict en
 Verbeek)
 Dit heeft ze nog nooit gedaan.

VERBEEK

Nou, laat dit dan meteen de laatste
keer zijn!

De moeder van Summer haast zich de winkel uit en sleurt
Summer met zich mee. Dante en Lena springen opzij. Summer
werpt Lena een woedende blik toe.

SUMMER

Ik haat jou. En je hele stomme
familie erbij!

MOEDER SUMMER

Summer! Jij kunt je verjaardags-
feestje op je buik schrijven als je
zo onbeleefd blijft doen!

Binnen slaat Verbeek Benedict op de schouders.

VERBEEK

En jij mag morgen terugkomen!

25

EXT. DORP - DAG

25

Dante, Benedict en Lena lopen door het dorp. Ze gieren
alledrie van de lach. Lena is blij dat Benedict lol heeft.

LENA

Net goed voor Summer.

DANTE

Ik ga. Ik moet nog huiswerk maken.

Hij zwaait en fietst er vandoor. Benedict slaat zijn arm om
Lena heen. Lena kijkt naar hem op.

LENA

Dante zegt dat mijn ouders op de
begraafplaats liggen. En nu dacht
ik... Zou het niet goed zijn om opa
daar ook neer te zetten? Dat ze
weer bij elkaar zijn?

Benedict zegt lange tijd niets. Ze lopen door. Dan trekt hij
Lena tegen zich aan, kijkt haar aan. En knikt.

26

EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG

26

Later op de dag.

Lena en Benedict lopen over de begraafplaats. Ze bestuderen
de teksten op de grafstenen.

LENA

Wees niet bevreesd. Want ik heb u verlost.

Ze schudt haar hoofd.

LENA (CONT'D)

Wat bedoelen ze daar nou weer mee?

Benedict haalt zijn schouders op. Ze zoeken door.

LENA (CONT'D)

Jeetje, dit is heel zielig. Dit was nog een kind!

Op het graf ernaast staan wat bloemstukjes.

Lena pakt een bloemstuk van het met bloemen overladen graf, en legt dat op het graf van het kind.

LENA (CONT'D)

Zo, dat is veel eerlijker.

Benedict gebaart; hoe heetten je ouders.

LENA (CONT'D)

Mijn vader heette Jeroen en mijn moeder Marieke. De Groot.

Ze zoeken door, Benedict een kant op, Lena een andere kant. Plotseling staat Lena stil. Ze leest:

Samen geleefd. Samen gestorven. Jeroen de Groot en Marieke de Groot-Schouten.

De geboortedata staan erbij (16-09-1979 / 04-05-1980) en de sterfdatum. (13-09-2012). Er staat ook een foto bij van Lena's ouders. Van toen ze nog jong waren. Voor haar tijd.

LENA (CONT'D)

(aangedaan)

Ik heb ze.

Benedict komt meteen aangelopen.

Hij kijkt mee met Lena. Hij zet de tas met de urn neer. Hij veegt een blaadje weg van de steen. Hij leest de tekst. Hij kijkt naar de foto. En dan naar Lena. Hij pakt Lena gezicht, legt zijn hand onder haar kin zodat ze naar hem opkijkt. Hij veegt met een vinger een denkbeeldige traan over haar wang.

LENA (CONT'D)

Ik weet alleen mijn moeders stem nog.

Lena ademt diep in en uit.

LENA (CONT'D)
Ben je bang kleine beer? Waarom
dan? (...)
Dat las ze iedere avond voor.

Benedict trekt Lena naar zich toe. Lena begraaft haar gezicht in Benedicts warme vacht en dan komen toch haar tranen.

27 INT. HUIZE KLEVERLAAN / WOONKAMER - DAG 27

Nora Kleverlaan heeft de hele tafel schoongeveegd en begint aan een nieuwe puzzel. Zicht op de pier van Scheveningen. Ze legt net het eerste stukje neer als de deurbel gaat.

Nora Kleverlaan kijkt geïrriteerd op. Maar als er nog een keer wordt gebeld, staat ze toch maar op.

28 INT. HUIZE KLEVERLAAN / GANG - DAG 28

Nora Kleverlaan loopt door de gang. Ze roept door de deur heen.

NORA KLEVERLAAN
Wie is daar?

Geen antwoord.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
We hebben alles al!

Geen antwoord. Nora Kleverlaan gluurt door de brievenbus op exact hetzelfde moment dat Summer ook door de brievenbus gluurt. Ze schrikken allebei. Nora Kleverlaan opent de deur.

NORA KLEVERLAAN (CONT'D)
Wat wil je?

SUMMER
Ik weet iets wat u heel graag wilt weten.

Nora Kleverlaan kijkt Summer aan. Summer kijkt vals.

NORA KLEVERLAAN
Waar gaat het over dan?

SUMMER
Over Lena. En die stomme gorilla.

Nu is de interesse van Nora Kleverlaan gewekt.

NORA KLEVERLAAN
En wat weet jij dan van die stomme
gorilla?

SUMMER
Iets wat niemand mag weten.

Summer kijkt even naar links en naar rechts. Waar niemand is.

NORA KLEVERLAAN
Kom maar even binnen. Ik heb thee.
En lekkere koekjes.

29 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG

29

Lena en Benedict halen de urn uit de zak van de supermarkt en zetten die op de grafsteen van het graf van Lena's ouders. Lena kijkt of hij goed staat.

LENA
Beetje meer naar links.

Benedict zet hem iets meer naar links.

LENA (CONT'D)
Beetje meer naar rechts.

Benedict zet hem ietsje meer naar rechts. Lena knikt. Ze legt de bloemen die eerst in de vaas zaten, op het graf.

Ze nemen afstand. Kijken.

LENA (CONT'D)
Ons geheim.

Benedict trekt haar tegen zich aan. Zo staan ze even naast elkaar. Dan kijkt Lena Benedict aan.

LENA (CONT'D)
Weet je waar ik zin in heb?

Benedict gebaart: Pannenkoeken bakken. Lena lacht.

LENA (CONT'D)
Hoe wist jij dat?

Benedict haalt zijn schouders op. Samen lopen ze de begraafplaats af. De berceau in.

Benedict pakt Lena's hand. Samen lopen ze weg. Camera blijft achter.

EINDE